

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 54
Din 20.01.2016

Dosar nr.: 450/2015

Petiția nr.: 5077/24.07.2015

Petent: .....

Reclamat: Ministerul Sănătății

Obiect: discriminare în acordarea drepturilor salariale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. ..... Localitatea.....

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Sănătății, municipiul București, Str. Cristian Popișteanu nr. 1-3, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul, în calitate de funcționar public în cadrul Ministerului Sănătății – Serviciul Audit Public, sesizează o posibilă faptă de discriminare întrucât nu a beneficiat de asimilarea, majorarea salarială acordată în baza prevederilor Legii nr.185/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr.70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 5077/25.08.2015 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 5547/25.08.2015 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 15.09.2015. Prin citație a fost invocată, din oficiu, *excepția de necompetență materială* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul precizează că este auditor în cadrul Ministerului Sănătății – Serviciul Audit Public și în baza Legii nr. 185/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015 și a Ordinului comun C.N.A.S./M.S. nr. 844/845 din 06.07.2015 s-a realizat asimilarea funcțiilor și salariilor din aparatul propriu al M.S. cu funcțiile și nivelul de salarizare ale acestora din cadrul C.N.A.S..

4.1.2. Petentul arată că, în urma primirii ștatului de funcții valabil cu data de 06.07.2015, aprobat prin ordinul MS nr. 845/06.07.2015, a constatat că, în cazul său, auditor asistent, salariul a rămas neschimbat.

4.1.3. Petentul menționează că a făcut adresă către persoanele din minister împuternicite să ducă la îndeplinire prevederile legale pentru a primi un răspuns oficial cu privire la motivul pentru care nu a beneficiat de asimilarea salariului. Singurul răspuns primit a fost unul verbal și anume că asimilarea nu s-a făcut în cazul său pe motivul că la C.N.A.S. nu există funcția de auditor asistent. Drept urmare din cadrul Serviciului Audit Public au beneficiat de asimilare (majorare) doar auditorii superiori pentru că este singura funcție de auditor existentă la C.N.A.S., auditor asistent și principal neexistând în ștatul lor de funcții în respectivul moment.

4.1.4. Petentul consideră că, și în cazul în care legea este făcută în mod greșit și de așa natură încât să nu se poată face asimilarea și respectiv majorarea salariilor funcționarilor publici decât în cazul în care există corespondent al funcției inclusiv ca și grad, având în vedere că de această majorare beneficiază întreg aparatul Ministerului Sănătății cu excepția posturilor de auditor asistent, auditor principal și încă o singură altă funcție într-o situație similară, aspectele sesizate constituie fapte de discriminare.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată își exprimă punctul de vedere în sensul că, prin Legea nr. 185/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015, s-a aprobat asimilarea salarizării personalului din aparatul propriu al Ministerului Sănătății cu cea a personalului din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

4.2.2. Partea reclamată precizează că prin Legea nr. 185/2015 s-a aprobat asimilarea salarizării personalului din aparatul propriu al Ministerului Sănătății cu cea a personalului din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate prin excepție de la prevederile art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu completările ulterioare, începând cu luna iulie 2015.

4.2.3. În general, asimilarea funcțiilor și salariilor din cadrul Ministerului Sănătății cu funcțiile și nivelul de salarizare al acestora din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate se fac prin ordin comun al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

4.2.4. Astfel că, prin Ordinul comun al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 844/494/2015 s-a aprobat asimilarea funcțiilor și

salariilor din cadrul Ministerului Sănătății cu funcțiile și nivelul de salarizare al acestora din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

4.2.5. Conform art. 3 alin. 1 din ordinul mai sus menționat, la stabilirea salariilor de bază s-au aplicat prevederile din Legea – cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și a legilor speciale anuale de aplicare a legii-cadru, prin modificarea corespunzătoare a drepturilor bănești prevăzute la art. 14 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, la nivelul stabilit pentru Casa Națională de Asigurări de Sănătate conform Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 44/2011.

4.2.6. Referitor la funcția/poziția de “auditor asistent”, partea reclamată precizează că, potrivit prevederilor din Ordinul președintelui C.N.A.S. nr. 44/2011, această poziție/funcție nu a beneficiat de drepturi bănești aferente lunii octombrie 2010, stabilite în temeiul art. 14 din Legea nr. 285/2010.

4.2.7. În baza prevederilor legale mai sus menționate a fost elaborat Ordinul ministrului sănătății nr. 845/2015 privind aprobarea statelor de funcții pentru aparatul propriu al Ministerului Sănătății, pe direcțiile din cadrul ministerului.

4.2.8. Ca urmare, persoanele care ocupă în Ministerul Sănătății funcția/poziția de “auditor asistent” și-au menținut salariul de bază avut în baza prevederilor art. 1[^]1 alin. 5 din O.U.G. nr. 70/2014, conform căruia pentru persoanele din cadrul Ministerului Sănătății ale căror salarii de bază sunt mai mari decât cele stabilite ca urmare a asimilării prevăzute la alin. 1 al aceluiași articol, se mențin salariile de bază avute anterior.

4.2.9. Referitor la mențiunea petentului potrivit căreia ca urmare a sesizării adresate Ministerului Sănătății a primit un răspuns verbal, partea reclamată face precizarea că petentului i s-a comunicat un răspuns scris, în interiorul termenului legal de 30 de zile, de către Direcția Management și Structuri Unități Sanitare din cadrul Ministerului Sănătății, răspuns înregistrat sub nr. XI/C/48137/12.08.2015.

4.2.10. Partea reclamată apreciază petiția ca nefondată și neîntemeiată deoarece situația expusă de petent nu este una de discriminare, Ministerul Sănătății aplicând în speță prevederile legale.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, petentul în calitate de funcționar public în cadrul Ministerului Sănătății – Serviciul Audit Public sesizează o posibilă faptă de discriminare întrucât nu a beneficiat de asimilarea, majorarea salarială acordată în baza prevederilor Legii nr.185/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr.70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015.

5.2. În drept, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și urmează a se pronunța asupra excepției de neкомпетенță materială invocată din oficiu.

5.3. În speța supusă analizei, în exercitarea competențelor sale, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.4. Luând act de susținerile petentului, atât prin petiție, cât și prin punctul de vedere formulat de reclamat, raportat la excepția de necompetență materială, Colegiul director constată că potențiala faptă de discriminare invocată de petent, anume că nu a beneficiat de asimilarea, majorarea salarială acordată în baza prevederilor Legii nr. 185/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015, este *de facto* echivalentă unei probleme de constituționalitate, iar răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece C.N.C.D. își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii și care atrag răspunderea contravențională.

5.5. Ori, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.6. Coroborând aspectele deduse soluționării cu jurisprudența sa, Colegiul director conchide că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii, ori nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane.

5.7. De altfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 07.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.8. Curtea Constituțională a reținut prin **Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008** următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art. 18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor

prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art. 19 alin. (1) lit. c), precum și art. 20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art. 2 alin. (3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, a alin. (3) la art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art. 16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

5.9. Prin urmare, Colegiul director a decis admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D., invocată din oficiu, în conformitate cu **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială invocată din oficiu a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în conformitate cu **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale**.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului....., cu domiciliul în localitatea .....
3. **VII. Modalitatea de plată a amenzii**
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării: 11.02.2016

Tehnoredactată M.M.
Motivată D.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP